

SYMPHONIETTA DOMESTICA
DOOR JOHAN DE MOLENAAR

I

Het gras is geurend in den avondstond.
Zij wuift mij na vanaf het klein balcon;
ik ga, 'k begrijp 't niet: deze dag ging om.

Ik weet niet meer wanneer 'k gekomen ben;
'k herinner mij niet meer langs welken weg.
'k Was blind en doof en ik had niets gekend,

in duizend jaren, niets dan enkel dorst.
— En nu, om Eene, op dat klein balcon,
geurt 't gras als in Gods eersten avondstond.